

Tráva

Aneta Langerová

Jsem jako tráva zvyklá růst, v noci bledé.
Kořínky protíná hliněné nebe..
chladivý déšť padá..
bouře zní a chvátá..
krajina vzdálená..
Stále voní a sílu má, voní a sílu má..

Znám křídla vran,
v jejich stínu spávám.
Mé bílé tělo, oči tvé spatřit nemohou.
Teď mým novým domovem je
vřes, mech a tráva.
Budu tam, kde modré chrpy vykvetou.

Nade mnou svítá horizont, barvu mění
Paprsků se dotýkám, hřejí kameny v mých dlaních
Doznívají zvony, ale duše má je mladá.
Ze spánku se budí a vstává..
krajina vzdálená..
stále voní a sílu má.. voní a sílu má

Znám křídla vran
v jejich stínu spávám.
Mé bílé tělo, oči tvé spatřit nemohou.
Teď mým novým domovem je
vřes, mech a tráva.
budu tam, kde modré chrpy vykvetou.